

קמבר

למג'ן דראן נמו
בזו מערכה, עי' "

ב) עין לקמן מארם אותן י". Kas"t

שאמם נתחיה
הלוזה שבועה
האדם מושך
כיצא בו א
קיומו רק נ
ישם יתרה
חזק עד שר
ישה התירו
נמצא לרבות
שאינו ניתן
אלליכי כל הש
דריך ייחודי
וורה, ואין ע

מקומם שיכנן
ב החסד מ-
מקומם ראווי
תהילים קל"ו
ייקרות ברונו

רבה שהן בלה ואדור זדין זה דפני היה בן וכן, ותירין למגרת ונוגהת בכח והוא של זה עשה, לרוב כבאות ביטור

מצווה לא

מצות קידוש שבת בדברים

(א) לדברים ביום שבת בהכנסתו וכן ביציאתו, יהיה בהם זכר גודלה **היום** ומעלו ובדלו לשבח משאר הימים שלפניו ואחריו, שנאמר [שם כ, ח'] זכור את יום השבת לחדש, כלומר זכרו זכר קדושה

א. לא. כו. יתרו עשה ב. ר' נ羞 קני. הילקון שב羞ת פ"ש. סמ"ג מ"ב נ"ב כ"ז. סמ"ג פר"ט ג"ה. טור אוירז דס"ב רע"א פר"ז—ג. א. בקצת כ"י: בכתשו. ב. כתשו. ב. כתשו.

ב' מ' זכור רם יוס וגו'. וכן סולק מל' כה. וכנה הוציא יי'ת' מה'רים נל' נלה כלל כוין ד' סי' בגופו מורה ח' פל' לטעין עונש כמנוח' ג' נזקי' מורה נלמה נזקי' זהה. ובכ"ז' והל' ט' כב' קי' מורה מירלח' זו סט. וככ"מ כהן טני' מתי' מירלח' ומפרוכט. אך סטן עטמו דמה שטמיה' כהן ד' כ' נוקם בקידוש' ומונכ' סט' יי'ת' מה'רים. ועל הרכ' הקמץ' ג' ע' דל'ינו מתי' לא סדרין. וזה פצוט דכלה'ה' נוקם קומת' מותר ממלת' הי'וט' גדר' נזקי' יי'ת' מה'רים כי כן הכה' מוש' מ' ט' מורה.

ונעל פ' זה לוי ממה מלך על לומדוניים, בתפקיד
שען מן נגידת קי' ר' ק' ח' ש' עין
שכמת דנמפלת צבם יוזל ידי קיזות כי כל קין
זהו ר' מקדבי קוממי, ועי' ס' בגנו מלודגה
מפלפל לנוין לה נטיסט מויימות מהדים לו
חפיין לאיפן [הס] רק הולט חפה כלל ערדיהם
דרשוין חיוב הולן לדגן, וככלן הפלמות דעת
רכחו' ס' ברכות פ' ג' חותם י"ג דיניטים חיון' כבלן
עדותם, ועי' ס' ג' כלען קען צ' י"ג סנא,
ועי' ס' ג' נ' ס' קני' ט' נמנעך קזירע על האמיס
שכמת דילע ידי מוהה מן הסורה גמלימיד מהוד
כל' יין, מהה אס נספר דגון מלונגה דלונכת
דרלויעים נבדר יוזל צמפללה, וכן נספר פרי
מגדיס [צ'ה' ו' ומכח' י' ס' סק' ח'] וכל
ההמלוויות כו'הו עשר דיווחה חפה פלט צבם
די' קיזות סיוס מן הסורה לומון פוקוקיס
דקידות על ר' אין כו' רק מדרגן, עין
נדנישס, ולדי' מוהה מהוד, כו'ן דגונסם
הפלטה לא' לא' צבם מה' לא' מוכירין יעלת
מאריס, ודלי' חיון יוזל מן כתוויה כל'ב',
ומיירעה מופרעת היה כל' חולן דגולם בגירס
ושא, על כן ודי' אה' לא' הוציא נקדחות כליהו
ונקה שחומר לבכוד קיזות לילית מתייש לינו
יוזל מה' הסורה גלן, וחין הא' יוזלהן מן הסורה
מפלפת צבם כל', ונזכר כל' פולפונען לדגון
מרכזב וטאג'ה, ודי' קון מלך דכרי' ס' כין
לחומר נומה קיזות זאנכל לילית מאריס לא'
מן הסורה, הא' נספלה בל' צבם ודי' חיון
יוזל כל' דלאין אס זוכר לילית מאריס, מה'
כיז' ע' טהן להזיות צבם דלאן ממפלפני יוט'
ומזכירין סבת או'ילט מאריס וו'הן מן הסורה,
ברכו' דרשו יוזל צמפללה כו'ן דליך' זוכר לילית
מאריס

מג'יסט, לה' ב' נל' יונ' קן מון סטולס'. [וע' ע' ל'תון הו' ה'ה'].
 מז'ה סאנ'גי'ה המג'ה נ' ג'ג'ל' מלכיות פירק ה'ז' עומדן ד'ג' ע'ה מגדלה
 דמתקו נמפלא, ודול'י הגדלה כוין דינומם מהד היל' וולד'ו יונ' נמפלא
 מהו'ה, האל נענין קידוש ט' יונ' כל' כוין דלוי' מוכרי' לילית מג'יסט.
 מהו'ה סאנ'גי'ה ממה דלמיין אס ע'ם' כ' כי קידוש ט'ג' דמקדש
 נונ'ה'ה ווי', נוכל נומר דמץ' לי' רליה' מסכת סח'ל צו'יט' הו' מוי'ע'ט למוד'
 דמץ'ה'ג' דמקדש נמפלא מ'מ' מקנו על' סכום, ט' קידוש ליז'ע'ט דורי' לדרכן
 א'מ' מקנו צני פערמיס, וו'ן קידושים צפת סח'ל צו'יט'. וא'ל לפטיקון לי' לא'ענין
 קידושים דמקדש על' הסcum ג'ג' וו'ן נונ'ה'ה, ע'ה'ג' נמפלא פיי' יושע'ט קטעט
 וו'ה. האל זה נרלה' לי' גדרו' דלוי'ו יונ' נמפלא צפת כוין דליכ'ו זוכרם
 לילית מג'יסט דלגד' מג'יסט זוה, ומוקס נני'ה לו' נמורת צצ'ים' וו'ן הרגיג'ו
 נו' סטולס'ו.

ג מפצל לש רוחים נאומין בזום מדרים מותר מהילה נלומין, כמו כמה דברים שמוסיפים למפה, כי הבום חיינו מורה וגס או מונצ' נקם סגדולה, רק עיקר הדברים יוציאו עצם מצוע מילוקי

ונכל בן כי ל"ג סדרנו אמאן מוגירתו יציאת מצרים בתקפילה.

^{ג)} וראה לעיל אותן ב' מהפמ"ג.

במהדורות הקודמות נדפס כאן הקטע המוסגר שבסוף אותן י"א.

גדודלהו. ובפירוש אמרו לנו חכמיינו [פסחים קי' קו' ע"א] שדברים אלה מצוים אנו לאומרן על הין, שכן בא הירוש זכרהו על הין.

והענין הוא, שנותנין בכוס רביעית יין חי או מזוג, או יותר מרבעית אבל לא פחות מגזה, והמזיגה ידרעה שהיא על חלק אחד של יין חי וטוב שלשה חלקים מיטן, וمبرכין עליו קדוש שבת כמו שידוע הנוסח בין היהודים. כן ביציאת שבת גם כן מברכין על היין לכבוד היום, ואוthon ברכה של מזאי שבת קראת הברלה.

א) יתחלף לנו בשאר הימים', אלא
ב) יתחלף מנו בשאר הימים', וכן
ה' מילוי הרהורם, ובמהדרת העלייה:
קדשוון בהרכבה, ובפ' שמשת
ה' רציה: ב' עניין שב וקילוט וכו' בקשר
ואו שמו ומייצא על הילך, וכל א' א' י' ו
ואדושתו והזכרתו קדשוון, ובעל
ולא פתו, באו נס נאשיני כסות
סודה וחפה, ותקון שיוציאו
סטון ואציתו, והוא לא על הין וו', מה שאמרו
ב' כבשנה'ם להר' מ' נס': ואמרנו ג' ב'
כל מר הדבלה שAREA י' לילך
פומרי ומתקנת מצותה]. ובפ' שמשת
סודתו ואציתו, וו' במנגד משמשת
על הרין וככיניסתו און לו לא
א' כי קדשות ואבדלתא רוס
וז' זכרו על הין אין לי אלא
ונ' ניירין כאות ד'. ובוואו הרינו
ע' ע' ע' י' וכותב שכן מצ' ג' י'
שהונאה אלתא ע' ע' ע' ע' כבשנ' מיהו
להיל שבד מקדש הולך כל השבטים
ו' ז' וו' בעיש' כאנ' ג'. כמיש'
יש' רומביין כאנ': ג' וזה שמעניא

הכל נכל סכמתם פגעה נרלה לי
מאריס, ח"כ ג' מילן ר' ג' מילן
מה אנטיגו פג'ה פג'ל' פג'ל'
דמקנו נומפלן, ודלי' פג'ל'
תתיות המורה, נכל עניין קידוש
המה פג'ל' פג'ל' ממה דליה
בגנולטה וכוכ, נולך לומר לדמיין
א"ת מנקו צי פג'עטס, וכן קידוש
דמקדש דמקדש על הרכום ג' כ' ג' כ'
ח' נולך וה נרלה לי כדור דל' ג' כ'
ל' יונת מאריס דנגמד מגוירה צו

ונריגלדר ובתירורי אמר גרבינו רב ברבו גרבינו יוז'ם מה צפלפן לדמיון עי"ש נפה, קי' נג' נס קמפלט' [נומוקמי ריש פלטה ה'] מצעין דכרי רמאצ'ן [ונדרים כ"ג, טו'] נס קמפה שמרוי היינו נזב ובור קי'נו נפה, עי"ש ג' מה צפלפן לדמיון יוז'ם

[ב] זהה דעת קרב הממכל - כדע

על הדין, שכן בא הפיר והענין הוא, שנותני
קדלה פיל מן פטורה, עי"ש נכלן מנג'.

או מזוג, או יותר מרמזה, והמזיגה ידועה ש[ג] ודע לדמותה מן המורה לדרכיס

הדורש שבת כמו שידועו **לפונו, מילגנו נוקם רקיעו** **מינו מן סמוריה וס** **כל כבוד פירס כל מהד לפי מומ**

שיקני לאכז' נקמת בגודלה כמכותל נעלמים פריך יהן עמודין לי' ג' ע' ג', וגס שיקני נעלמה בס ומלותם, המכן מן המורה כל מהד נפי מה צדוקה, והעיקר שיליך להוציא מעלם סיום. וכן היה ר' גמליאליים גני נכלם פמונו סratio מן התרבות, עני נדי' נלו' מוו' ר' יוסי קפ' ז' נכס לרטכ' הל' ואלה' ז' נכלמות מא' ע' ג' וגס לרטכ' הל' נטפלת הסמוות צולס מ', ג' ג' וטפללון' נטבלם פמוני פיל' מ'

ועזין חום סוטה ל'ג ע"ל ד"ה ק"ט
ומפילה, ממצו לדקוטס נמלר נכל
לעון מפיו מיינו מצען הלאון, ו"ע' כ' בלחנטם
בשאלות נזירה נזירת רבבי הד'
בפריש ר שבתי בריש לשאלות
במחלוקת שבת כלול דין לא קדוש
והאריך להקשות ולוחכחים דלא כנור
רב בא בשחת ע"ז ע"א ע"ש.

הריה כמג מעס לדבוקהס. ואר"מ והלן
 סמאנין מון מניעין זה גקדיזע זיין. ועיין מגן הגדלהס ס"י סק"ה טק"ה וסק"י ק"ה גז
 סק"ב. ודכרים הלו לנוין דוחלה לאון פפואויס נמקומות רדיין, ומידיך מינור
 מיעוד לפטול כל מונא המתליה דינינו, וגנס לא יט מילוק צין חומר גנטומו
 לאומען מפי מהר, ווין כהן מקומו.

(ה) זהנה מנוול נפחים קי"ז ע"כ, חמר רכש חלק נר יעקב גרכ' לוכי
ילעם מרים נבצוע גויס. בפיק' גמל [דנלים ט"ז, ב' ג' למטען]

יצא ידי תורה (מנחת סולת).

ב) מהרשב"ם שם נראה שהיה לפניו בנוסח התפילה זכר ליציאת מצרים, מיהו עין

בפרדס הגדלן סי' ג' ור' י"ד [הווכא בהעורה ה' לחינוך] ואורחות חיים סדר. חפיית ע"ש

שכמכו [פס], וְכִי קָטַע מִמֶּה דָּמָיוֹ דְּלֵבָן פּוּר, רַק בְּמִזְוֹה סִיל קָר
מִן הַמִּזְרָח, וְכִי גַּם מֵאַיִל נִקְטָן, וְכִי סִים חִימָג דְּלֵבָן וְעַמָּה נִמְדָס עַל־חַיִּים
דְּלֵבָנִיִּתְהָ, וְכִי כְּמוֹ שְׁעָמָה תְּמִימָה נִצְעָמָה סְפָמוֹ דְּלֵבָן פּוּר הַמִּזְרָח, עַיְן רַב
כִּי עַל־חַלְמָה כְּבָשָׂה שְׁדֵךְ חֲמָתָה וּכְיָהָר עַל־כְּבָשָׂה לְבָנָן סְפִירָה כְּנָה.

ק' קר'ג נטעו פ' ק' מילך[ן] פ'ם ק' מילך[ן]
לטס קפון עטה פסם גדרeson ונתגלו קודס
פסם צי נפטר מספקם צי, ר' דלום סיה פסם
ליחון צי'יך מן טמולא, וע' ס' גטולי ליחון
בקונינט טמיעון חכמי מלולס הקבצה כו, וע'ין
מה צנמאלר לעלי' בנטולו' נמעוא' לח' לומ' י"ד
ומז'ו' ס' לומ' י"ד. וגס לקען מז'ות ספלייט
שעומר [מעוא' צ'ו' לומ' ו'] כמנינו צ'ז
ניילס דעכ'ס מיז' דרכנן פונער מיז'
להוילימל, וטאענין מיז' ווילן כלון מקומו.
ופצען כספיה צוונה געל' צטט דפטור לגמלוי
ה' מהני מה אקדיך, וטס נטפקם צויס ודלאי
הייך מן סטולו' נקדיך, כי זס נילקה נידר
דאחסיג'ז צל' קידוש הייז דק' צילעה וגייס קו' לי'ס
סכלומין, היל' סטמאו' על כל יומס נחליו' צעט
וין צויס, ר' ס' מוחזק נקדיך צויס, ע' ס' גטורי
לchan' בקונינט טמיעון חכמי מלולס, כן נילאה
לונ'ו' ז'

המנוגנש. ודריך זה פסקיקת ליה לרגד סס דלע"ג נידח סס מחדוס מחפלה מ"מ
מקו טו"ל הכוום, מונעם המזוויה סס עיין פ"י ירושען. חנוך עכ"פ צונקם דין
שלמן לנו מוכירין יולית מאריס לנו מ"ר חלינו יוזל מן
ה恂ורא כלל, ומלה עליו מנות תהורא, ויס כמוה נפק' דע' עיין מהרוייס ודנול
מלרכזגה [בכ"ל], והוא חמת גמור לנען"ג. ועיין
טור הו"ח ס"י קפ"ז גני דריה ומורה, כתוב
לפי שטבע האדם מושג
סועוד ומשמח", וכבר
התעוורות האדם ומען

ולכאותה ייוון דלפין מגיליס צו
למיין טוכלים לויילם מלרים,
מארץ נאטונירטינס דוגס קנדלה דהווריימל דקיי
כבלן וויה, נמה גל מוקנו לאסרי יילומ
מלרים. ועל הא"ק דען גל קפה דליהו מוכלה
לאגדלה דהווריימל, עי"ס נאכט המגיד פכ"ט
ס"ה, ונמ פטילו לא לארויימל נמל מפקון
לאגדיל [וילרל, י"ג] עי"ס דארט המתג. מז
אלאר"מ ולארכ הקמאנדר דנלהה סוכניש
קדדרמת סטפלייה, מ"כ קוי זכלל ומירה,
שכבר קבעו סעודה גדר
עלולים. ומזה השורש
בגמרא [פסחים דף ק"ו] אָדָם יוֹתֵר שִׁיקְדָּשׁ עַ
טָבָעוּ יוֹתֵר לִמְהָ שָׁה
שְׁבִיצְיאָת הַיּוֹם לֹא
לְהַבְדִּיל בֵּין עַל כָּל פְּנִים
זְכֻרוֹנָם לְכַרְכָּה, גַּם ד'
עַלְוָלִם בָּרוֹב, וּבָאֲמָתָּ
הַשְׁתִּיה בְּמוֹצָאי שְׁבָתָ
שְׁכָבָר קָבָעוּ סְעֻודה גָּדָ

לפין הילך קידוש ולם סדלה, ומ"מ קם ג".

בצ"ק דין פקחים ק"ז ע"ה מקרלה, מ"מ הוּא ממכחה, ע"י"ס נאלו"ג נאלה"ג ובדר"ן סס ד"ה וכלהו, וכולו ממכחים טהור רק לריןן. הר' הוּא לה קידוץ נילע שנם דמקודש ווועל כל סוס עי"ס נצ"ק ק"ה ע"ה ור"מ ס"ג, וכ' ולח"ז דמיינטער עיין נאנתום קראלנ"ד נג"נ מוגדר כן, וזה פטען.

ז) זהגנה נמפיק לא קידס הוא נס קידס, ולוו' גדריך נקדש ממקפ דספקי דלוויימל למומרל, וכן הוא נר"מ ופומקיס לנוין נרכמת הקמעון

[ח] **ומבוואר** נ"מ כלן ק"י י"ל דילון חכם נקדם מגדען יוס ונתנדיל
מנגדע יוס, והוא מא"ק דרכיו כ"ז ע"ג ועיין ב"ה ס"י
לק"י כ"ג, וכיינו מפלג המנהה ווילך וטיפלו קודס מוספת שבת. ועיין מן
הברכה בס פ"ק ק"ה נכס מס' מדרכי מגילה [רמז מפ"ח] נכס רבינו טוויה כוין
ולמדרנן פ"ג יוזם ק"ה לדוחריהם, ובמנן לאריכת אפס על זה [ויראה נקמן לות
א"ז]. וא"ר מ"ס קוגר דחומרת נכסות ליכל כלע עין פ"ה מנאן ס"ג ופ"ה מנאנית
עשור ה"ג, לך בטעם גלו כמ"ן דוכירין וז' קיטינסמו ווילטומו גן' קודס
לעלונה וכמנען, דעתו לרמלה רק תיר, מה שזכה כמנען, כיינו מפלג זמנה
וילך. ע"ק נ"ל נכס נרכוס וטיר וג"י ר"מ י"ד ט' קוגרים לדילו מקדך ווילך
הברכה בס פ"ק ק"ה נכס מס' מדרכי מגילה [רמז מפ"ח]

שורב נמיינטני זדניך וופפער לממר דקיזזיט
סיעס קוו ליאך רק מאלטימין, כמו
המגנינה דנטפקולן מומונגומס הוועו וגו' דענעליך
וועוועס ולעלאו וועצמאפֿ פָּעַלְמָנִין, עיינן קיג'יגַה צַיְעַן

ע"ה, ובכמה ק"ב ע"ה מוגול דרכו הצעיר מי סלן קידוש נולנה מהו סיקידק
כל רוחו, ופכימין ליה מהגדלה ע"ה, ועוד ק"ז ע"ה תמיין זכר וכוי' כניכומו
ועי' ס' גדרין, ותמיין הדרגה עיקר קידוש נולנה הו, ומסקין חין לי נולן
בנולנה בז' מין, עי' ס' גדרון'ג' בז' ק"ה. מ"כ שפכער דעicker קידושים נולנ'ה
והיזס ז'ום נמאנ'מיין, ח"כ מי אט לח' נולנה, גונן צוטה הו קען נולנה, מן
הטורה חין זיך נקד' ז'ום כיון דרכו נמאנ'מיין, והיו ליא כהו חמרא' ז'ום ולחונ'ן
וינפכט בז' ז'ום דפיטוכ' ועיגן' ר"מ פ"ג מגנ'ג'ה ק"ב.

ונדרנה, נכלו הרים, לפ' המנואר כ"ק לדעתינו הנטען פ"ג ל"ט קיד' זכה
וכו' ממע רבי חייל דלמורי דמי צל' פנדיל גמ'וי' זכתה מדיל ווילן
כל הפקה הכל' נמי וכו', וכמו' זכתה מי קאה פטור מגדלה טה פולגמה
דריש' ומאר'ת, דר' פוקן מי שאיה חון גמ'וי' זכתה לנו מדיל נלהה,
וכתלו' ס' קודר כר' דה'ו חמייג צויס לר'זון וכו', ומאר'ת פוכר דמדיל עז
רכזיעי בצ'ם, ס' זצ'ו' דברים אלו נחל'ס ברכות פ' מי זכמת וכו' חות' ב'. עז
כרך' הקפונגא סייל, לדעת ר' היל' נמי קנדלה סי' מסלומין, ח'ס' הס' קוח
פפ'ו' חיין נילך נאנסים, ולדעת מאר'ת גם קוח מסלומין לאן מלה' חמוץ' קוח
עד ר'בש' נצ'ם. ועיין י"ד ס' ז' פפ'קין כמאר'ת ומתדי'ן, ועיין
ט'ס' ס' ק"ז נחל'ס, וכטב' ג' בענ'ת מאר'ת דלאן וזה מסלומין
ליק' דממלח'ה קדין ק' דזמן קנדלה ממען עד ר'בש' נצ'ם. ח'ס' כין דאין זיך
דק'ז'ו' נפצע מאנדלה צ'ס' דלן, ח'ס' מלי' נצ'ם פטרוט פ"ג, לדל'י' כמו'
וננדלה קוח מסלומין ופטור גמ'וי' זכתה נפטר לגמ'רי, כי' נמי קד'ז'וס קוח
הו' פטור ביל' זכתה פטו' ניזס, אבל למאר'ת מה' לנו כן וחון קיד'ז'וס ממען כל
ס'ois כמו' קנדלה וו' גמ'ום מסלומין.

ואפשר נומר דף נמוך וסוכנָה דבגדלה נְהִי כמורה מפלומין וזה דוקן
בגדלה לדיןן, דחיפלו למ"ד בגדלה דחוירית מה"מ על כסוכן
דרנן, ח"כ בס מקנו עד יוס רביעי, אבל נטען מנות עבדה דחוירית והן נחל
בגדלה דחוירית גני מקופין, דחיפל דוכן גני צוילתו סול מנות עבדה מן
המוראה, אבל אלה ובער ומגנה ולמ' מקשים מנות חומרה כלל, ואלה חמלומין לו
שין נבדלה מן המורה דlein לו קrho על וזה דיטרא לא פאלומין, וגס פאלינעיג
דקידוז, הוי נקדוז דרכן בגן דינ' דבדיזס ולג' נקדוזע על כסוכן, על כן
הפטיש מבדלה, אבל נטען קדוזס כל מורה פטיש נומר דצוט מנות
חמלומין, לו דlein לו פאלומין כלל, ומה סבכזע לגמ' בס קדוזס גיס מונ' נו',
ויפקע נ' מל' יוס, סי' יוט קדוז דזוט דסוטה פאלומת מדרנן. ח"כ ג' ע' גס
דין וא, דחיפל קדוזים דחוירית סוט ריק נלפה ועס בער זומו אין מותה מן
המוראה כל' אל' דרכן כמו הבדלה, ובפירוש נ"כ קדוזים פיס מות יוס פאיו
קדוז דיממה, עיין בס נר"י ורכ"ס ונוגות לרילכת"ד [נאכ'], ויס לפולפֶל

ג) נראה דכוונתו לדורש קדשו בכניסתו וקדשו ביציאתו המובא שם ברגע משנה, והוא בהערה ה' להינע.

